

POSTANOWIENIE

Dnia 10 listopada 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku M. K.

przy uczestnictwie J. K., M. K. i S. K.

o ustanowienie drogi koniecznej, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 listopada 2005 r., na skutek kasacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w N. z dnia 7 czerwca 2005 r., sygn. akt III Ca (...),

odrzuca kasację.

Uzasadnienie

Zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), która weszła w życie w dniu 6 lutego 2005 r., w kodeksie postępowania cywilnego uchylono m.in. przepisy o kasacji (art. 392 i nast.). Jednocześnie ustawodawca ustanowił nowy środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń – skargę kasacyjną, unormowaną w art. 398¹ i nast. k.p.c. Zgodnie z art. 3 ww. ustawy, przepisy o skardze kasacyjnej stosuje się do orzeczeń sądów drugiej instancji, wymienionych w art. 398¹ i 519¹ k.p.c., które zostały wydane począwszy od dnia 6 lutego 2005 r.

Postanowienie Sądu Okręgowego w N., zaskarżone przez wnioskodawcę do Sądu Najwyższego, zostało wydane w dniu 7 czerwca 2005 r., a zatem mają do niego zastosowanie przepisy nowe. W tej sytuacji właściwym środkiem zaskarżenia była skarga kasacyjna, a nie kasacja, którą wniósł wnioskodawca, przy czym nie może być mowy o pomyłce tylko w zatytułowaniu środka, gdyż skarżący wyraźnie i jednoznacznie

odwołał się do nieobowiązujących już przepisów o kasacji. Gdyby zresztą nawet ocenić tę wadliwość liberalnie i potraktować wniesioną kasację jako skargę kasacyjną, to i tak jest ona niedopuszczalna, gdyż nie spełnia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3; skarżący zaniechał sformułowania wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

W tej sytuacji należało orzec, jak w sentencji (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).